

[Elisabeth Bruun Olesen]

der svarer til den løn, lærlingen eller lærlingene skulle have haft.

Og så mener vi, at forslaget er for vattet omkring godkendelse af praktikpladser. De skal stadig væk, siger forslaget, som i dag godkendes af de faglige udvalg, men nu efter en høring af fællesklubben. VS mener, det er fagforeningerne alene, der skal have kontrollen med praktikpladsgodkendelsen. Fagforeningerne skal i et tæt samarbejde med arbejdspladsklubberne vurdere de enkelte arbejdspladssers egnethed som lærested under hensyntagen til produktionens karakter og specialisering og antallet af faglærte, og herudfra skal det pålægges arbejdsgiverne at oprette det forsvarlige antal praktikpladser. Dette gælder inden for både det private og det offentlige område.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er, som det er sagt af flere, rigtigt, at dette er en genfremsættelse, og jeg skal da indrømme, at det ikke er med særlig stor glæde, vi genfremsætter dette forslag. Vi havde håbet, at praktikpladsproblemet kunne have været løst; det er jo det, vi har hørt blive sagt fra regeringens side det sidste års tid. Vi hørte det blive sagt af den tidligere regering, at de foranstaltninger, man fik vedtaget, ville løse praktikpladsproblemet.

Men realiteten er jo, at praktikpladsproblemet i stedet for at blive løst er blevet stadig større. Sidste år ved denne tid var der, så vidt jeg husker, ca. 11.000, der stod uden lære- og praktikplads. Nu er der officielt ca. 17.000, men efter alt at dømme er der endnu flere, der reelt står uden praktikplads, fordi de ganske enkelt er røget ud af systemet og derfor ikke er registreret som praktikpladssøgende.

På den baggrund kunne man jo nok ønske, at en undervisningsminister, der ved flere lejligheder har sagt, at dette er et alvorligt problem, havde nogle mere dybtgående betragtninger om dette forslag, end tilfældet var. Jeg kunne have ønsket mig en minister, der fremfor blot at jorde dette forslag kom med ideer til, hvordan han selv kunne ønske dette problem løst. Men nej, vi fik en meget kort tale med en kort henvisning til, hvad han tidligere havde sagt, og en række små betragtninger, som jeg mildt sagt ikke finder særlig tilfredsstillende.

Ministeren siger, at han er imod en kvotaordning, fordi der er tale om et tvangselement. Dette var også indholdet i flere andre ordføreres indlæg. Ja, der er vel tale om et tvangselement i forhold til de arbejdsgivere, der bliver tvunget til at ansætte EFG-praktikanter, men der er så sandelig også et tvangselement for andre. Der er en tvang for de mange unge, der står uden praktikplads, til at gå arbejdsløse; disse mennesker er tvunget ud i arbejdsløshed. Spørgsmålet er så, hvilken form for tvang man ønsker at fremme. Vores svar er, at vi vil godt tvinge arbejdsgiverne til at tage EFG-praktikelever ind for netop at fjerne de unges tvang til at gå arbejdsløse.

Jeg indrømmer, at det er vanskeligt at løse dette problem, og siger ikke, at dette problem kan løses uden videre; men jeg må gøre opmærksom på, at der ikke er kommet andre gennemarbejdede forslag end det, vi her har fremsat.

Da vi sidst behandlede forslaget, var der også gode ønsker om, at vi skulle løse problemet, men man var uenig i vores forslag. Hvor har de alternative forslag været siden? Der har ikke været nogen, og jeg tror ikke, man kan løse dette alvorlige problem uden en vis form for tvangsforanstaltninger. Under alle omstændigheder er problemet for os så dybt alvorligt, at vi er villige til at gennemføre den tvang, der er nødvendig over for arbejdsgiverne, og det tror jeg nok at arbejdsgiverne kan leve med.

Lige en bemærkning mere om kvotaordningen, for jeg kunne forstå, at ministeren var helt afvisende over for en sådan. Her vil jeg godt lige gøre ham opmærksom på en redegørelse, vi har fået i uddannelsesudvalget om, hvad der er sat i værk i relation til regeringens 32 punkts program »Flere unge i gang«, og deri nævner ministeren, at han er positiv over for såkaldt frivillige kvoteringsordninger. Han skriver i det pågældende bilag – det er uddannelsesudvalgets bilag 7, alm. del A – på side 9:

»Overvejelserne om eventuelle kvoteringsordninger må afvente udviklingen i lære- og praktikpladssituationen i løbet af efteråret 1983.«

Ud fra den formulering fornemmer jeg, at ministeren ikke er helt afvisende over for kvotaordninger, men jeg vil så godt have en nærmere redegørelse for, hvordan denne for-